

Arrest

nr. 220 733 van 3 mei 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MICHOLT
Maria van Bourgondiëlaan 7 B
8000 BRUGGE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 november 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 21 december 2017 met referentienummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 februari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. HERMANS *loco* advocaat S. MICHOLT, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 17 november 2011 België is binnengekomen, diende op 16 december 2011 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 20 december 2012 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In beroep bevestigde de Raad deze beslissing (RvV 24 mei 2013, nr. 103 454).

1.3. Op 20 februari 2014 diende verzoeker een nieuw verzoek om internationale bescherming in.

1.4. Op 16 april 2014 nam de commissaris-generaal het nieuwe verzoek in overweging.

1.5. Op 19 mei 2014 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 20/02/2014

Overdracht CGVS: 12/03/2014

U werd op 9 april 2014 van 9u tot 10u15 gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). U werd bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is. Uw advocaat meester Laurie Lanckmans (loco meester Franz Geleyn) was gedurende de volledige duur van het gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U, S. S. K., verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pashtoun origine te zijn. U bent 20 jaar oud en u werd geboren in het dorp Shonkoray Garwo in het district Sarkano in de provincie Kunar, waar u ook steeds gewoond hebt tot aan uw vertrek uit Afghanistan. U bent niet gehuwd en heeft geen kinderen. U bent alleen naar België gekomen. Uw moeder verblijft op dit moment bij uw schoonbroer in uw dorp in Sarkano. Uw 2 zussen zijn gehuwd en wonen ook daar in de regio. Uw vader overleed 12 jaar geleden, uw broer kwam ongeveer 1,5 jaar geleden om het leven. U hebt Afghanistan verlaten omwille van problemen met de taliban en met de Afghaanse overheid. Toen u een jaar of 9-10 oud was begon uw vader te werken voor de taliban. Ongeveer 12 jaar geleden overleed hij in de oorlog. Daarna begon ook uw broer voor de taliban te werken, hij kreeg een training en trok ook naar de oorlog. Ongeveer 1 maand voor uw vertrek uit Afghanistan kwam ook hij om het leven. Een 10tal dagen later kregen jullie thuis bezoek van de taliban. Zij zeiden uw moeder dat zij trots mocht zijn op haar echtgenoot en op haar zoon, die waren omgekomen in de oorlog en die het juiste pad bewandelden als martelaars. Daarna kwamen ze bij u en vroegen ze u te spreken. Ze vroegen u zich ook bij hen aan te sluiten en ook het juiste pad te volgen. Ze namen u mee naar een huis in de bergen, waar u videobeelden werden getoond van zelfmoordaanslagen en van Amerikaanse soldaten die werden afgeslacht. Ze vroegen u ook dergelijke dingen te doen, u zou ook een zelfmoordaanslag voor hen moeten plegen. Na 2 dagen bij hen te hebben verbleven bent u weggevlucht. U ging naar huis en vertelde alles aan uw moeder. Zij vertelde u dat er tijdens uw afwezigheid ook mensen van de overheid waren langsgelkomen om naar u te vragen en dat zij ook een brief hadden achter gelaten. Uit angst voor uw veiligheid sprak uw moeder met uw schoonbroer en hij regelde een smokkelaar voor u die u naar Europa bracht. U verklaart Afghanistan te zijn ontvlucht in aqrab 1389 (oktober - november 2010). U kwam in België aan op 17 november 2011 en vroeg de daaropvolgende dag asiel aan. Omdat u uw annex vergat te ondertekenen, werd uw asielaanvraag geannuleerd en op 16 december 2011 diende u opnieuw uw eerste asielaanvraag in. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u vervolging vanwege de taliban en vanwege de Afghaanse autoriteiten. Ter ondersteuning van uw identiteit en asielaanvraag legt u volgende documenten voor: uw ‘taskara’ (Afghaans identiteitsbewijs), de taskara van uw vader, een brief van Fedasil ivm het vergeten te ondertekenen van uw annex, 2 brieven van de taliban, 2 brieven van de regering en de envelop waarmee u deze documenten werden verstuurd naar België.

Het CGVS nam op 20 december 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd immers geen geloof gehecht aan uw problemen met de taliban en de autoriteiten. U diende beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) die deze beslissing bevestigde op 24 mei 2013. U diende geen cassatieberoep in bij de Raad van State.

U keerde niet terug naar uw land van herkomst en u diende op 20 februari 2014 een tweede asielaanvraag in. U baseert zich voor uw tweede aanvraag nog steeds op dezelfde asielmotieven. U kan niet terug naar Afghanistan omdat u nog steeds gezocht wordt door de taliban en de Afghaanse autoriteiten.

Ter staving van uw tweede asielaanvraag legde u een dreigbrief van de taliban, artikels over de veiligheidssituatie in uw regio en foto's van de betoging in Brussel neer.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er dient immers te worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag steunt op motieven die u naar aanleiding van uw eerste asielaanvraag heeft uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er aan uw beweerdde problemen met de taliban en de Afghaanse autoriteiten geen geloof werd gehecht. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. De beoordeling van uw vorige asielprocedure staat aldus vast waardoor het Commissariaat-generaal zich er toe kan beperken om enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken, in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen. Aangezien u in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag volhardt in het vluchtrelaas en de asielmotieven die eerder als ongeloofwaardig werden beschouwd, mag er van u worden verwacht dat u nieuwe elementen aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat de uitkomst van uw vorige asielaanvraag incorrect is. In casu komt het CGVS tot de slotsom dat u géén dergelijke elementen naar voren brengt.

U baseert zich voor uw tweede asielaanvraag nog steeds op dezelfde asielmotieven, die eerder als niet bewezen werden beschouwd. De door u voorgelegde nieuwe elementen kunnen voorgaande appreciatie van uw asielaanvraag niet wijzigen. Bij uw tweede asielaanvraag verklaart u immers dat uw problemen nog steeds actueel zijn omdat de taliban en de Afghaanse autoriteiten u nog steeds zoeken. Ze kwamen nog verschillende keren naar het huis van uw schoonbroer om naar u te informeren en lieten een dreigbrief voor u achter (CGVS, p. 5-6, DVZ Verklaring, vraag 15). Aangezien er geen geloof werd gehecht aan uw problemen met de taliban, wordt er bijgevolg ook geen geloof gehecht aan uw verklaring dat de taliban u nog steeds zoeken en naar u kwamen informeren. Bovendien volstaat het louter herhalen van de asielmotieven die eerder al door het CGVS en de RVV als ongeloofwaardig zijn bevonden niet om de beoordeling hieromtrent te wijzigen. U stelde wel nog dat de taliban u beschuldigen samen te werken met het nationale leger. U legt een dreigbrief voor waarin de taliban u hiervan beschuldigen (DVZ Verklaring vraag 17, CGVS, p. 6). Waarom de taliban u hiervan beschuldigen en denken dat u met het leger samenwerkt wist u niet. Of er mogelijk indicaties zijn dat u met het leger zou samenwerken is u ook niet duidelijk. Er is volgens u evenmin iets gebeurd in Afghanistan waardoor de taliban dit zijn gaan denken (CGVS, p. 6). Zoals nog blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt kan aan Afghaanse documenten slechts weinig bewijswaarde worden toegekend. Immers, uit de informatie blijkt dat Afghaanse (identiteits)documenten middels corruptie gemakkelijk in en buiten Afghanistan te verkrijgen zijn en dat valse documenten vaak niet van authentieke te onderscheiden zijn. Hoe dan ook hebben documenten slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is.

U legde verder nog enkele foto's over de betogingen in Brussel waar u aan deelnam en afgedrukte artikels over de algemene veiligheidssituatie in Kunar voor. U verklaarde uitdrukkelijk geen problemen te hebben omwille van uw deelname aan deze betoging of van uw verblijf in een kerk (CGVS, p. 7). U wilde slechts aantonen dat u deelnam (DVZ Verklaring vraag 17). De artikels die u voorlegde betreffen louter de veiligheidssituatie in Kunar waarmee u slechts wil aantonen dat uw regio onveilig is (DVZ Verklaring vraag 17, CGVS, p. 7).

Het geheel van voorgaande vaststellingen indachtig, moet worden vastgesteld dat er op grond van de door u aangereikte gegevens en uiteengezette motieven onvoldoende gegevens voorhanden zijn om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2 a en b van de Vreemdelingenwet.

Op basis van uw kennis met betrekking tot uw regio van afkomst kon u het CGVS wel overtuigen wat uw afkomst uit uw regio van herkomst betreft. U maakt dus op basis van dezelfde verklaringen wel aannemelijk dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de actuele situatie in uw regio blijkt immers dat er in de provincie Kunar en meer bepaald in het district Sarkano, uw regio van herkomst, een reëel risico bestaat van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict (art. 48/4, §2, c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet). Gezien uw afkomst uit het district Sarkano in de provincie Kunar, uw positie en situatie in de regio, uw hoedanigheid van burger en het tekort aan bescherming en aan een reëel binnenlands vluchtalternatief geloofwaardig worden geacht, wordt u, rekening houdend met de actuele

situatie in het district Sarkano in de provincie Kunar, de status van subsidiaire bescherming toegekend op basis van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. U komt, op basis van de elementen uit uw dossier, wel in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.6. Bij aangetekende brief van 1 september 2017 werd verzoeker opgeroepen voor gehoor omdat een nieuw element in aanmerking moest worden genomen in verband met zijn subsidiaire beschermingsstatus.

1.7. Op 24 oktober 2017 nam de commissaris-generaal de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 24 oktober 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 20/02/2014

Overdracht CGVS: 12/03/2014

In het kader van een onderzoek naar een nieuw element in uw dossier organiseerde het Commissariaat-generaal op 20 september 2017, van 13u59 tot 14u40, een gehoor. U werd bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is. Uw advocaat BYUMA, Elsy (vervanger van MICHOLT, Syvie) was aanwezig tijdens de volledige duur van het gehoor.

A. Feitenrelaas

U, S. S. K., verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pashtoun origine te zijn. U werd geboren in het dorp Shonkoray Garwo in het district Sarkano in de provincie Kunar, waar u ook steeds gewoond hebt tot aan uw vertrek uit Afghanistan. U beweerde dat u Afghanistan diende te verlaten uit vrees voor de Taliban en de Afghaanse autoriteiten. U verklaart Afghanistan te zijn ontvlucht in aqrab 1389 (oktober - november 2010). U kwam in België aan op 17 november 2011 en vroeg de daaropvolgende dag asiel aan. Omdat u uw annex vergat te ondertekenen, werd uw asielaanvraag geannuleerd en op 16 december 2011 diende u opnieuw uw eerste asielaanvraag in. Ter ondersteuning van uw identiteit en asielaanvraag legde u volgende documenten voor: uw ‘taskara’ (Afghaans identiteitsbewijs), de taskara van uw vader, een brief van Fedasil ivm het vergeten te ondertekenen van uw annex, twee brieven van de Taliban, twee brieven van de regering en de enveloppe waarmee u deze documenten werden verstuurd naar België.

Het CGVS nam op 20 december 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd immers geen geloof gehecht aan uw problemen met de Taliban en de Afghaanse autoriteiten. U diende beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) die deze beslissing bevestigde op 24 mei 2013. U diende geen cassatieberoep in bij de Raad van State.

U keerde niet terug naar uw land van herkomst en diende op 20 februari 2014 een tweede asielaanvraag in. U herhaalde bij uw tweede aanvraag dat u werd gezocht door de Taliban en de Afghaanse autoriteiten. Ter staving van uw tweede asielaanvraag legde u een dreigbrief van de Taliban, artikels over de veiligheidssituatie in uw regio en foto's van een betoging in Brussel neer. Op 20 mei 2014 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan de door u beweerde problemen met de Taliban. Gezien uw afkomst uit het district Sarkano (provincie Kunar) en de afwezigheid van een intern vluchtalternatief, werd u de subsidiaire beschermingsstatus toegekend. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Uit informatie die aan het CGVS werd overgemaakt, blijkt dat u over de Pakistaanse nationaliteit zou bezitten. De Afghaanse ambassade in Brussel gaf op 9 januari 2017 bij de DVZ aan dat u niet over de Afghaanse nationaliteit zou beschikken en in het bezit zou zijn van een niet-authentieke taskara. Tevens leverde de Afghaanse ambassade een kopie van uw Pakistaans paspoort af. De Pakistaanse ambassade in Brussel bevestigde op haar beurt uw Pakistaanse nationaliteit. Uit de informatie van de Pakistaanse ambassade in Brussel blijkt bovendien dat u over een andere identiteit beschikt dan

waarmee u zich aanmeldde bij de Belgische asielinstanties. Op 2 juni 2017 vroeg de Dienst Vreemdelingenzaken het CGVS per brief om uw internationale beschermingsstatus te herzien.

Met het oog op de mogelijke herziening van uw subsidiaire beschermingsstatus en om u de gelegenheid te geven op dit nieuwe element te reageren, werd u op 20 september 2017 door het CGVS uitgenodigd voor een nieuw gehoor.

U verklaart tijdens dit gehoor dat u niet over de Pakistaanse nationaliteit zou beschikken. U geeft wel toe ooit een Pakistaans paspoort te hebben gehad, zij het gemaakt door de smokkelaar om te gebruiken op uw reis naar Europa.

Ter staving van uw verklaringen legt u kopieën van uw Afghaans paspoort en uw taskara neer.

B. Motivering

U kreeg op 24 mei 2013 het statuut van subsidiair beschermde. Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u het statuut van subsidiair beschermde kreeg, heden uw status moet worden ingetrokken. Artikel 55/5/1 §2, 2° van de gecoördineerde Vreemdelingenwet stipuleert dat het CGVS bevoegd is de subsidiaire beschermingsstatus in te trekken ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt.

De identiteit, nationaliteit en herkomst maken de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat u in België asiel hebt aangevraagd onder een valse identiteit en nationaliteit. Zo bracht de Afghaanse ambassade te Brussel de DVZ op de hoogte van het feit dat u geen Afghaans onderdaan bent. Tevens leverden zij een kopie van uw Pakistaans paspoort af. De DVZ stuurde hierop uw vingerafdrukken en deze kopie op naar de Pakistaanse ambassade te Brussel. Na een verificatie door het Pakistaanse Ministerie van Binnenlandse Zaken en NADRA (National Database and Registration Authority), bevestigde de Pakistaanse ambassade te Brussel dat u over de Pakistaanse nationaliteit beschikt.

U ontkent dat u de Pakistaanse nationaliteit hebt en verklaart dat dit Pakistaanse paspoort, het valse paspoort is waarmee u naar België zou zijn gereisd (CGVS 20.09.2017, p.4). Aan deze verklaring kan geen enkel geloof gehecht worden. Ten eerste maakte u tijdens uw eerdere gehoren bij de asielinstanties geen enkele melding van het feit als zou u ooit in het bezit zijn geweest van een vals Pakistaans paspoort. U verklaart ook nu expliciet dat u nooit over een Pakistaans paspoort beschikte, totdat u wordt geconfronteerd met een kopie van uw Pakistaans paspoort (CGVS 20.09.2017, p.4). Dit maakt uw verklaring uiterst ongeloofwaardig.

Bovendien verklaart u voor dit volgens u valse paspoort nergens vingerafdrukken te zijn gaan afgeven (CGVS 20.09.2017, p.7). Het is dan ook zeer merkwaardig dat de Pakistaanse autoriteiten bevestigen dat u over de Pakistaanse nationaliteit beschikt, nadat de DVZ uw vingerafdrukken aan hen voorlegde. Uw verklaring dat u dit paspoort louter zou hebben bekomen om het land te ontvluchten, wordt nog verder ondergraven door de vaststelling dat dit document werd uitgereikt in 2007, drie jaar vooraleer u verklaart Afghanistan te hebben verlaten.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, blijkt dat uw subsidiaire beschermingsstatus destijds werd toegekend op grond van door u verkeerd weergegeven, achtergehouden en valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor het toekennen van uw beschermingsstatuut, namelijk uw identiteit en nationaliteit. Bovenstaande vaststellingen tonen aan dat u bewust getracht heeft om de Belgische asielinstanties te misleiden door bepaalde informatie achter te houden en door bedrieglijke verklaringen af te leggen. Hierdoor is de geloofwaardigheid van uw verklaringen, waarop het CGVS zich baseerde voor het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus op fundamentele wijze ondermijnd. Het CGVS kan geen enkel geloof meer hechten aan uw beweerde identiteit en nationaliteit, en de eerder aan u toegekende subsidiaire beschermingsstatus wordt bijgevolg ingetrokken.

De neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet ombuigen. Wat betreft de kopie van uw taskara, merkt het CGVS op dat de Afghaanse ambassade de DVZ op de

hoogte bracht van het feit dat dit een frauduleus document is. Bovendien bleek reeds uit uw eerste en tweede asielaanvraag dat u er niet voor terugdeinst om valse documenten neer te leggen.

De kopie van uw Afghaanse paspoort toont louter aan dat u op basis van deze valse taskara ooit een Afghaans paspoort bekwaam. De Afghaanse ambassade heeft het origineel van dit paspoort overigens ingehouden (CGVS 20.09.2017, p.3).

Ten slotte dient nog te worden onderzocht of u in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus ten opzichte van het land waar u de nationaliteit van heeft. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie uitgevoerd door CEDOCA blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici gevisieerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er soms ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt duidelijk dat de veiligheidssituatie in geheel Pakistan in 2015 verbeterd was in vergelijking met de eerdere jaren en dat deze trend zich heeft verdergezet in 2016-2017. Zo is er sprake van een duidelijke daling in het aantal terroristische aanslagen, alsook een vermindering van het aantal sektarisch geïnspireerde veiligheidsincidenten en etno-politieke gewelddaden. Ook het aantal te betreuren burgerdoden is in geheel Pakistan gedaald. Uit dezelfde informatie blijkt echter ook dat veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's anno 2016-2017 problematisch blijft. Het noordwesten van Pakistan wordt nog steeds geteisterd door een open strijd tussen extremistische elementen en regeringstroepen. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de Federally Administered Tribal Areas (FATA) en in mindere mate in Khyber-Pakhtunkwa (KP). Hoewel de situatie in de provincies Punjab, Sindh, Balochistan, en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan. Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend te zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Hoewel u geen zicht wenst te bieden op uw werkelijke verblijfplaatsen voor uw komst naar België, blijkt uit uw Pakistaans paspoort dat u zou geboren zijn in Peshawar (zie administratief dossier). De veiligheidssituatie in de provincie Khyber-Pakhtunkwa (waarvan Peshawar de hoofdstad is) dient dan ook te worden onderzocht.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de militaire operaties in FATA, en meer bepaald in Khyber Agency, alsook de maatregelen genomen in het kader van het National Action Plan ervoor gezorgd hebben dat de veiligheidssituatie in Khyber-Pakhtunkwa (KP) sinds 2014 opmerkelijk verbeterd is. Operatie Zarb e-Azb heeft er toe geleid dat de provincie als veiliger bestempeld wordt. Gewapende groeperingen zijn weliswaar nog steeds actief in het gebied, maar het Pakistaanse leger behoudt de controle over het grondgebied. Niettegenstaande er in 2016 sprake was van een lichte stijging in het aantal terroristische aanslagen, dient vastgesteld te worden dat het aantal veiligheidsincidenten over het algemeen afgenomen zijn. Sommige bronnen maken weliswaar melding van een lichte stijging in het aantal slachtoffers, doch het aantal burgerslachtoffers in de provincie blijft beperkt. Het geweld dat er plaatsvindt is daarenboven hoofdzakelijk doelgericht van aard waarbij ofwel de Pakistaanse veiligheidsdiensten, burgers met een specifiek profiel, of overheidsinstellingen gevisieerd worden. UN OCHA maakt bovendien geen melding van een uitwaartse ontheemding uit de provincie.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Khyber-Pakhtunkwa met enige regelmaat incidenten voordoen, er niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in drie middelen een schending aan van de volgende bepalingen:

- artikel 1, A, van het Vluchtelingenverdrag;
- artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet;
- artikel 48/4, § 2, b) en c), van de Vreemdelingenwet;
- artikel 55/5/1 van de Vreemdelingenwet;
- de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering;
- de zorgvuldigheidsplicht.

Hij vat de middelen samen als volgt:

“Verzoeker is wel degelijk afkomstig uit Sarkano, Kunar, Afghanistan. Hij legde het Pakistaans paspoort niet voor uit angst om teruggestuurd te worden.”

“Verzoeker heeft minstens recht op subsidiaire bescherming aangezien hij bij terugkeer naar Pakistan een reëel risico loopt op ernstige bedreiging overeenkomstig artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.”

“Verzoeker heeft gegronde redenen om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin op basis van zijn verwesterd profiel.”

- Vooreerst ontkent verzoeker dat hij opzettelijk iets heeft achtergehouden of verkeerd heeft weergegeven.

Hij benadrukt dat hij wel in het bezit was van een Pakistaan paspoort, maar dit was een vals paspoort waarmee hij naar België reisde. Hij heeft vingerafdrukken gegeven bij de Pakistaanse ambassade, maar dit gebeurde in het kader van het opmaken van een vals paspoort. De persoon die dit regelde voor verzoeker en door verzoeker werd betaald, verklaarde dat verzoeker wel vingerafdrukken moest geven, maar dat deze niet zouden worden geregistreerd. Hij meent dat hij foutief werd geadviseerd om de waarheid niet te vertellen over het paspoort, omdat hij had gehoord dat het in zijn nadeel zou spelen als hij verklaarde dat hij met een vals paspoort naar België was gekomen (CGVS-gehoorverslag, stuk 7, p. 7).

Verzoeker is heel beïnvloedbaar en heeft de verkeerde keuzes gemaakt, maar gaf een plausibele verklaring voor het paspoort. Hij heeft het paspoort pas in 2010 gekregen, zodat het niet verwonderlijk is dat het paspoort werd uitgereikt in 2007, gezien het om een vals paspoort gaat. Verzoeker stelt dat hij eerlijk is geweest bij het voorleggen van het paspoort. Hij meent dat hij wel documenten neerlegt ter staving van zijn Afghaanse afkomst. Hij legde zijn taskara en de taskara van zijn vader voor. De Afghaanse ambassade heeft de taskara van verzoeker als frauduleus gekenmerkt. Nochtans verkreeg verzoeker wel een Afghaans paspoort op basis van deze taskara. De overige documenten die verzoeker voorlegde tonen echter voldoende zijn afkomst uit Afghanistan aan. De bestreden beslissing laat echter de taskara van de vader van verzoeker, de brieven van de taliban en de brieven van de regering met de bijhorende enveloppe buiten beschouwing.

Het is werkelijk onbegrijpelijk voor verzoeker, hoe bij de behandeling van dossiers van Afghanen (of zelfs Pakistanen) door de commissaris-generaal bijna nooit enige waarde wordt gehecht aan voorgelegde officiële documenten, omwille van de wijdverspreide corruptie in deze landen, maar deze nu in zijn dossier plots van doorslaggevend belang blijken. Wanneer verzoekers om internationale bescherming uit Afghanistan documenten aanwenden in hun voordeel, verwijst de commissaris-generaal steevast naar een standaardmotivering omtrent hun ongeloofwaardig karakter. Wat van doorslaggevend belang is, zijn de verklaringen op basis waarvan verzoekers hun afkomst al dan niet weten te bewijzen. In deze zaak, heeft verzoeker zeer overtuigende verklaringen afgelegd over zijn afkomst uit district Sarkano, provincie Kunar. Uit het administratief dossier en verzoekers verklaringen blijkt duidelijk dat hij over een meer dan toereikende kennis van zijn werkelijke streek van herkomst beschikt. Het is onbegrijpelijk dat het gekende frauduleuze karakter van documenten uit Afghanistan en Pakistan wel *à charge* van verzoekers om internationale bescherming kan worden aangewend, maar niet omgekeerd.

In tegenstelling tot hetgeen de bestreden beslissing voorhoudt, kan men *in casu* niet spreken van onvergeeflijke fraude. Verzoeker legde het Pakistaans paspoort niet voor uit angst. Bovendien werd hij verkeerd geadviseerd. In dit kader kan het beginsel *“fraus omnia corrumpit”* niet weerhouden worden. Verzoeker verwijst hieromtrent naar een beslissing van de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen van 22 juni 1999 en licht verder toe als volgt: *“Bovenstaande rechtspraak is relevant gezien de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen de voorloper van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en dus een rechterlijke instantie, is. Gezien het ene en het andere met elkaar nauw verbonden is, zijn ook de wettelijke bepalingen in het kader van een asielaanvraag in huidige geschil van toepassing. Het komt immers vaak voor dat asielzoekers geen volledige openheid kunnen verschaffen met betrekking tot bijvoorbeeld hun identiteit, hun reisroute, of met betrekking tot eerder gedane asielaanvragen. De redenen hiervoor kunnen legio zijn en soms zelfs zeer begrijpelijk: bijvoorbeeld psychologische gevolgen van ondergane vervolging; het gebrek aan goede voorlichting voor het verloop van een asielprocedure of het gebrek aan vertrouwen in de autoriteiten. (G. WESTERVEEN, *Fraus Omnia Corrumpit? Over list, leugen en bedrog.*, Tijdschrift voor Vreemdelingenrecht, n° 4 van 2008, 266 – 272) Zo ook bij verzoeker die angst had door de Belgische autoriteiten teruggestuurd te worden. Dat verzoeker aanvankelijk niet zijn Pakistaanse paspoort voorlegde valt bovendien perfect te verklaren vanuit de onzekerheid en de beïnvloedbaarheid die elke asielzoeker typeert die een vreemd land binnenkomt. Het gebruik door de asielzoeker van listen, leugens en bedrog zal diens algemene geloofwaardigheid aantasten. Echter, UNHCR1 is altijd van mening geweest dat “untrue statements by themselves are not a reason for refusal of refugee status and it is the examiner’s responsibility to evaluate such statements in the light of all the circumstances of the case”. (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria*, § 199) De asielzoeker moet worden geconfronteerd met de bevindingen. Hem / haar moet de kans worden gegund uitleg te verschaffen. De beslissers zullen het gehele relaas moeten beoordelen, en een onderscheid moeten maken tussen die zaken die de kern van het asielverzoek uitmaken, en die, slechts bijkomende omstandigheden betreffen. Bij de beoordeling van de geloofwaardigheid zullen dan ook alle elementen in ogenschouw moeten worden genomen: niet alleen diegene die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid.”*

- Daarnaast stelt verzoeker dat hij recht heeft op subsidiaire bescherming, aangezien hij bij een terugkeer naar Pakistan een reëel risico loopt op ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing betwijfelt dat verzoeker afkomstig is uit Kunar. Verzoeker ontkent dat hij van een andere regio afkomstig zou zijn. Verzoeker blijft erbij dat hij afkomstig is uit Sarkano (Sirkanay), gelegen in de provincie Kunar. Dit is het district met het hoogste aantal veiligheidsincidenten. De bescherming die verzoeker inroept, dient vervolgens ten opzichte van deze regio beoordeeld te worden. Hij citeert uit het EASO-rapport van november 2016. Bij een gedwongen terugkeer wordt hij aan zijn lot overgelaten en hij zal *de facto* een IDP (*“internal displaced person”*) worden. Verzoeker is wel degelijk een Afghaans burger en zal zich bij een gedwongen terugkeer naar Pakistan in een zeer slechte situatie bevinden. Pakistan wil volgens objectieve informatie van pri.org van 30 maart 2017, immers komaf maken met de grote instroom van Afghaanse vluchtelingen. Sinds vorige zomer werden dan ook een groot aantal vluchtelingen terug naar Afghanistan gestuurd.

Uiterst ondergeschikt merkt verzoeker op dat, al zou hij van de provincie Khyber-Pakhtunkwa in Pakistan afkomstig zijn, de veiligheidssituatie ook daar dermate slecht is dat ze een beschermingsstatuut rechtvaardigt. De bestreden beslissing merkt op dat de veiligheidssituatie er opmerkelijk verbeterd is. Dit betekent echter niet dat de provincie op heden veilig is. De provincie wordt immers geteisterd door terroristische aanslagen en conflicten. Verzoeker citeert uit het EASO-rapport van juli 2016 en informatie van satp.org. De provincie is allesbehalve veilig en wordt geteisterd door een imminente terreurdreiging met willekeurigheid in slachtoffers.

Het is op heden niet aangewezen om mensen terug te sturen naar een dermate onveilig en onstabiel land. Aan verzoeker dient de subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend.

- Tot slot heeft verzoeker een gegronde reden om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin op basis van zijn verwesterd profiel.

Verzoeker vreest de vervolging van de taliban. Hij koestert wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging en had geen andere keuze dan het land van herkomst, Afghanistan, te verlaten. De bestreden beslissing gaat uit van de verkeerde veronderstellingen.

Verzoeker verblijft op heden vijf jaar in België. Al die tijd deed hij zijn best om zich hier te integreren, zo werkt hij, spreekt hij de taal. In die mate dat andere Afghansen ook onmiddellijk opmerken dat hij al lange tijd niet meer in Afghanistan is geweest.

De aandacht wordt gevestigd op zijn Westers profiel. Ook UNHCR deed grondig onderzoek naar dit criterium en kwam tot het volgende besluit:

“AGEs reportedly target individuals who are perceived to have adopted values and/or appearances associated with Western countries, due to their imputed support for the Government and the international community. There are reports of individuals who returned from Western countries having been tortured or killed by AGEs on the grounds that they had become “foreigners” or that they were spies for a Western country. Individuals who fall under other profiles, such as profile 1.e (humanitarian workers and development workers) and profile 1.i (women in the public sphere) may similarly be accused by AGEs for having adopted values and/or appearances associated with Western countries, and may be targeted for that reason” (verzoekschrift, stuk 6). Er bestaat geen twijfel over dat verzoeker over een verwesterd profiel beschikt en dus volledig binnen dit toepassingsgebied valt.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende documenten bij het verzoekschrift:

- EASO-rapport *“Afghanistan: Security Situation”* van november 2016 (stuk 2);
- GlobalPost *“Pakistan wants millions of Afghan refugees gone. It’s a humanitarian crisis waiting to happen.”* van 30 maart 2017 (stuk 3);
- EASO-rapport *“Pakistan Security Situation”* van juli 2016 (stuk 4);
- SATP *“KP Timeline”* van 2017 (stuk 5);
- UNHCR *“Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan”* van 19 april 2016 (stuk 6).

2.1.3. In een aanvullende nota van 15 maart 2019 brengt de commissaris-generaal volgende documenten ter kennis:

- EASO-rapport *“Pakistan Security Situation”* van oktober 2018 (stuk 1);
- COI Focus *“Pakistan. Corruptie en documentenfraude”* van Cedoca van 26 maart 2018 (stuk 2).

2.1.4. In een aanvullende nota van 20 maart 2019 legt verzoeker volgende documenten neer:

- EASO-rapport *“Country Guidance: Afghanistan”* van juni 2018 (stuk 7);
- het artikel *“Civilians suffer casualties in Kunar airstrike”* van Pajhwok News van 15 december 2018 (stuk 8);
- het artikel *“U.S. to withdraw about 7000 troops from Afghanistan, officials say”* van nytimes.com van 20 december 2018 (stuk 9);
- het artikel *“Is it safe for Europe to force Afghan migrants to return home?”* van 31 december 2018 van csmonitor.com (stuk 10);
- het artikel *“Zeker vijftien doden bij aanvallen Taliban in Afghanistan”* van 1 januari 2019 van nrc.nl (stuk 11);
- International NGO Safety Organisation *“Afghanistan Context Analysis”* van 18 januari 2019 (stuk 12);
- het artikel *“Afghan leader’s offer to Taliban is a last-ditch gamble for peace”* van The Guardian van 28 februari 2018 (stuk 13);
- de UNHCR *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan”* van 30 augustus 2018 (stuk 14);
- UNAMA *“Civilian deaths from Afghan conflict in 2018 at highest recorded level”* van 30 augustus 2018 (stuk 15);
- US Department of Defense, *“Report to the United States Congress”*, van 19 november 2018 (stuk 16);
- het artikel *“In Afghanistan, a 17-Year stalemate”* van 20 november 2018 van Foreign Policy (stuk 17);
- het artikel *“Why Afghanistan is more dangerous than ever”* van 14 september 2018 van bbc.com (stuk 18);
- het artikel *“Islamic State a deadly Force in Kabul”* van 6 april 2018 van jamestown.org (stuk 19);
- het artikel *“How the Islamic State got a foothold in Afghanistan”* van 21 maart 2018 van washingtonpost.com (stuk 20).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

In voorliggend geval wordt in het bijzonder de toepassing van artikel 55/5/1, § 2, 2°, van de Vreemdelingenwet onderzocht.

Deze bepaling legt op dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus wordt ingetrokken door de commissaris-generaal ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd erkend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest.

De bestreden beslissing, waarbij de subsidiaire beschermingsstatus wordt ingetrokken, steunt op artikel 55/5/1, § 2, 2°, van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal verwijst naar de informatie van de Afghaanse en Pakistaanse ambassade, waarbij verzoeker niet werd erkend als Afghaans burger, maar als Pakistaans staatsburger. Volgens de commissaris-generaal zijn er geen redenen om te twijfelen aan verzoekers Pakistaanse nationaliteit, gelet op het Pakistaans paspoort dat werd ter kennis gebracht door de Afghaanse ambassade en de bevestiging dat verzoeker dat paspoort heeft bekomen, na controle van de vingerafdrukken, door de Pakistaanse ambassade.

Aldus wordt het feit ontkracht dat verzoeker, als Afghaans burger, uit Afghanistan, meer in het bijzonder uit het disitric Sarkano in de provincie Kunar, afkomstig is, terwijl hij op basis van de toenmalige veiligheidssituatie in zijn voorgehouden regio van herkomst de subsidiaire beschermingsstatus kreeg.

De commissaris-generaal is van oordeel dat verzoeker geen geloofwaardige uitleg kan verschaffen voor de documentatie van de Afghaanse en Pakistaanse ambassade en brengt in herinnering dat verzoeker tijdens de procedure om internationale bescherming steeds heeft ontkend een paspoort in bezit te hebben gehad. Tevens wordt gewezen dat verzoekers Afghaanse taskara frauduleus was en dat aldus blijkt dat verzoeker er niet voor terugdeinsde om valse documenten neer te leggen in het kader van zijn eerste en tweede verzoek om internationale bescherming.

In de bestreden beslissing wordt geconcludeerd dat verzoeker doelbewust heeft getracht zijn paspoort achter te houden om te verhinderen dat de bevoegde instanties zicht kregen op deze essentiële informatie met betrekking tot verzoekers Pakistaanse nationaliteit en herkomst. De commissaris-generaal besluit dat de subsidiaire bescherming aan verzoeker werd toegekend op basis van verkeerd weergegeven, achtergehouden en valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning ervan, waardoor deze wordt ingetrokken.

2.3. Verzoeker heeft wel degelijk opzettelijk achtergehouden of verkeerd weergegeven dat hij gebruik heeft gemaakt van een Pakistaans paspoort en dat hij op basis van een valse Afghaanse taskara zijn verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Verzoekers uitleg in het verzoekschrift dat hij vingerafdrukken heeft afgegeven voor het paspoort, staat haaks op zijn eerdere verklaringen. Het is evenmin ernstig om zich te verschuilen achter een foutief advies dat verzoeker zou hebben gekregen om te liegen over de documenten die hij heeft gebruikt om naar België te reizen, aangezien er bij aanvang van de procedure steeds en herhaaldelijk de nadruk wordt gelegd op het afleggen van eerlijke en nauwkeurige verklaringen, die waar mogelijk worden gestaafd door documenten. Zijn toelichting dat hij het paspoort pas in 2010 heeft verkregen blijft beperkt tot een loutere bewering. De Raad hecht geen geloof aan de bewering dat het Pakistaans paspoort valse informatie vermeldt met betrekking tot zijn datum van uitgifte. Het feit dat verzoeker in het verleden een Afghaans paspoort heeft bekomen op grond van een valse taskara, doet geen afbreuk aan de huidige vaststellingen. Een verwijzing naar wat in een ander dossier of in een andere beslissing wordt gemotiveerd, werpt evenmin een ander licht op de individuele beoordeling in deze zaak, aangezien elk verzoek wordt beslist op grond van de eigen merites. Ook een louter theoretische verwijzing naar bijvoorbeeld psychologische gevolgen van een ondergane vervolging, wordt niet aanvaard. Verzoeker werd geconfronteerd met de bevindingen die een intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus rechtvaardigen en er werd hem de kans gegund om een uitleg te verschaffen. Een beoordeling van de

verklaringen van verzoeker, samen met de documenten van de Afghaanse en Pakistaanse ambassade, alsook alle overige elementen waarop de Raad acht mag slaan, laat geen ander besluit toe dan dat verzoeker niet kan worden geloofd dat hij in het bezit was van een "vals" Pakistaans paspoort waarmee hij naar België is gereisd.

De Raad is van oordeel dat uit de hoger weergegeven elementen genoegzaam blijkt dat verzoeker in werkelijkheid afkomstig is uit Paksitan, geboren is in Peshawar en aldus in het kader van de procedure tot het bekomen van internationale bescherming in België frauduleuze verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot zijn herkomst uit Afghanistan.

De door verzoeker tentoongespreide kennis van de voorgehouden regio Sarkano tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van zijn procedure tot het bekomen van internationale bescherming, alsook de overige documenten die werden gevoegd, zijn onvoldoende zwaarwichtig om een ander licht te kunnen werpen op deze beoordeling.

Verzoekers standpunt dat hij een gegronde vrees voor vervolging koestert ten aanzien van Afghanistan, los van het feit dat hij geenszins concreet aantoont dat hij is verwesterd, alsook zijn grieven gelinkt aan zijn herkomst uit Kunar, in Afghanistan of zijn situatie als 'IDP' bij een terugkeer naar Pakistan, missen feitelijke grondslag. Verzoekers verweer dat bij de beoordeling van zijn nood aan subsidiaire bescherming een analyse moet worden gemaakt van de veiligheidssituatie in het district Sarkano in de provincie Kunar in Afghanistan is niet relevant, omdat genoegzaam blijkt dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in 2014 op basis van verzoekers voorgehouden herkomst berustte op frauduleuze verklaringen en het achterhouden van een Pakistaans paspoort. De bestreden beslissing oordeelde dan ook terecht dat verzoekers nood aan subsidiaire bescherming dient te worden beoordeeld aan de hand van de veiligheidssituatie in de provincie Khyber-Pakhtunkwa in Pakistan.

De bestreden beslissing stelt op goede gronden als volgt:

"U kreeg op 24 mei 2013 het statuut van subsidiair beschermde. Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u het statuut van subsidiair beschermde kreeg, heden uw status moet worden ingetrokken. Artikel 55/5/1 §2, 2° van de gecoördineerde Vreemdelingenwet stipuleert dat het CGVS bevoegd is de subsidiaire beschermingsstatus in te trekken ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt.

De identiteit, nationaliteit en herkomst maken de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat u in België asiel hebt aangevraagd onder een valse identiteit en nationaliteit. Zo bracht de Afghaanse ambassade te Brussel de DVZ op de hoogte van het feit dat u geen Afghaans onderdaan bent. Tevens leverden zij een kopie van uw Pakistaans paspoort af. De DVZ stuurde hierop uw vingerafdrukken en deze kopie op naar de Pakistaanse ambassade te Brussel. Na een verificatie door het Pakistaanse Ministerie van Binnenlandse Zaken en NADRA (National Database and Registration Authority), bevestigde de Pakistaanse ambassade te Brussel dat u over de Pakistaanse nationaliteit beschikt.

U ontkent dat u de Pakistaanse nationaliteit hebt en verklaart dat dit Pakistaanse paspoort, het valse paspoort is waarmee u naar België zou zijn gereisd (CGVS 20.09.2017, p.4). Aan deze verklaring kan geen enkel geloof gehecht worden. Ten eerste maakte u tijdens uw eerdere gehoren bij de asielinstanties geen enkele melding van het feit als zou u ooit in het bezit zijn geweest van een vals Pakistaans paspoort. U verklaart ook nu expliciet dat u nooit over een Pakistaans paspoort beschikte, totdat u wordt geconfronteerd met een kopie van uw Pakistaans paspoort (CGVS 20.09.2017, p.4). Dit maakt uw verklaring uiterst ongeloofwaardig.

Bovendien verklaart u voor dit volgens u valse paspoort nergens vingerafdrukken te zijn gaan afgeven (CGVS 20.09.2017, p.7). Het is dan ook zeer merkwaardig dat de Pakistaanse autoriteiten bevestigen dat u over de Pakistaanse nationaliteit beschikt, nadat de DVZ uw vingerafdrukken aan hen voorlegde. Uw verklaring dat u dit paspoort louter zou hebben bekomen om het land te ontvluchten, wordt nog

verder ondergraven door de vaststelling dat dit document werd uitgereikt in 2007, drie jaar vooraleer u verklaart Afghanistan te hebben verlaten.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, blijkt dat uw subsidiaire beschermingsstatus destijds werd toegekend op grond van door u verkeerd weergegeven, achtergehouden en valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor het toekennen van uw beschermingsstatuut, namelijk uw identiteit en nationaliteit. Bovenstaande vaststellingen tonen aan dat u bewust getracht heeft om de Belgische asielinstanties te misleiden door bepaalde informatie achter te houden en door bedrieglijke verklaringen af te leggen. Hierdoor is de geloofwaardigheid van uw verklaringen, waarop het CGVS zich baseerde voor het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus op fundamentele wijze ondermijnd.

Het CGVS kan geen enkel geloof meer hechten aan uw beweerde identiteit en nationaliteit, en de eerder aan u toegekende subsidiaire beschermingsstatus wordt bijgevolg ingetrokken.

De neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet ombuigen. Wat betreft de kopie van uw taskara, merkt het CGVS op dat de Afghaanse ambassade de DVZ op de hoogte bracht van het feit dat dit een frauduleus document is. Bovendien bleek reeds uit uw eerste en tweede asielaanvraag dat u er niet voor terugdeinst om valse documenten neer te leggen. De kopie van uw Afghaanse paspoort toont louter aan dat u op basis van deze valse taskara ooit een Afghaans paspoort bewaart. De Afghaanse ambassade heeft het origineel van dit paspoort overigens ingehouden (CGVS 20.09.2017, p.3).

Ten slotte dient nog te worden onderzocht of u in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus ten opzichte van het land waar u de nationaliteit van heeft. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie uitgevoerd door CEDOCA blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici gevisieerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er soms ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt duidelijk dat de veiligheidssituatie in geheel Pakistan in 2015 verbeterd was in vergelijking met de eerdere jaren en dat deze trend zich heeft verdergezet in 2016-2017. Zo is er sprake van een duidelijke daling in het aantal terroristische aanslagen, alsook een vermindering van het aantal sektarisch geïnspireerde veiligheidsincidenten en etno-politieke gewelddaden. Ook het aantal te betreuren burgerdoden is in geheel Pakistan gedaald. Uit dezelfde informatie blijkt echter ook dat veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's anno 2016-2017 problematisch blijft. Het noordwesten van Pakistan wordt nog steeds geteisterd door een open strijd tussen extremistische elementen en regeringstroepen. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de Federally Administered Tribal Areas (FATA) en in mindere mate in Khyber-Pakhtunkwa (KP). Hoewel de situatie in de provincies Punjab, Sindh, Balochistan, en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan. Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend te zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Hoewel u geen zicht wenst te bieden op uw werkelijke verblijfplaatsen voor uw komst naar België, blijkt uit uw Pakistaans paspoort dat u zou geboren zijn in Peshawar (zie administratief dossier). De veiligheidssituatie in de provincie Khyber-Pakhtunkwa (waarvan Peshawar de hoofdstad is) dient dan ook te worden onderzocht.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de militaire operaties in FATA, en meer bepaald in Khyber Agency, alsook de maatregelen genomen in het kader van het National Action Plan ervoor gezorgd hebben dat de veiligheidssituatie in Khyber-Pakhtunkwa (KP) sinds 2014 opmerkelijk verbeterd is. Operatie Zarb e-Azb heeft er toe geleid dat de provincie als veiliger bestempeld wordt. Gewapende groeperingen zijn weliswaar nog steeds actief in het gebied, maar het Pakistaanse leger behoudt de controle over het grondgebied. Niettegenstaande er in 2016 sprake was van een lichte stijging in het aantal terroristische aanslagen, dient vastgesteld te worden dat het aantal veiligheidsincidenten over het

algemeen afgenomen zijn. Sommige bronnen maken weliswaar melding van een lichte stijging in het aantal slachtoffers, doch het aantal burgerslachtoffers in de provincie blijft beperkt. Het geweld dat er plaatsvindt is daarenboven hoofdzakelijk doelgericht van aard waarbij ofwel de Pakistaanse veiligheidsdiensten, burgers met een specifiek profiel, of overheidsinstellingen gevisieerd worden. UN OCHA maakt bovendien geen melding van een uitwaartse ontheemding uit de provincie.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Khyber-Pakhtunkwa met enige regelmaat incidenten voordoen, er niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.”

Verzoekers algemene betoog is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan het voorgaande analyse van de veiligheidssituatie in de provincie Khyber-Pakhtunkwa. De Raad stelt vast dat de informatie in het verzoekschrift, de aanvullende nota van de commissaris-generaal voorgaande analyse genoegzaam bevestigt. En de aanvullende nota van verzoeker bevat slechts informatie over de veiligheidssituatie in Afghanistan, zodat dit niet relevant is in voorliggende zaak.

Verzoeker heeft doelbewust getracht zijn paspoort achter te houden om te verhinderen dat de bevoegde instanties zicht kregen op deze essentiële informatie met betrekking tot verzoekers Pakistaanse nationaliteit en herkomst. De beslissing van de commissaris-generaal wordt bevestigd. De subsidiaire beschermingsstatus die verzoeker werd toegekend op basis van verkeerd weergegeven, achtergehouden en valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning ervan, wordt ingetrokken op grond van artikel 55/5/1, § 2, 2°, van de Vreemdelingenwet.

2.4. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De intrekking van de status van subsidiaire bescherming wordt bevestigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie mei tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP